HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

השרוני. מזוג: **נידון כברמלי חי.** דהכי נמי בדקי בכרמלי חי. ואית דגרסי כשרוני נידון הכרמלי: **כום טבריא של זוכיה פשוט.** טנב"ש ואיידי דקליש גרמה בו אדמומית היין: **הדרן עלך כל היד**

המפלת חתיכה אם יש עמה דם טמאה. טהורה. דלאו לידה היא דאי לידה הוא בלא דם נמי טמאה דכתיב (ויקרא יב) כימי נדת דותה תטמא: **ר' יהודה אומר רו'.** מפרש בגמרא: **כמין שערה.** שער: **יבחושין.** יתושין: **אם נימוחו טמאה.** משום נדה דדם הוא: **מין דגים.** נמי לאו ולד הוא וטעמא מפרש בגמרא [כב:] הלכך אי איכא דם טמאה נדה ואם לאו טהורה: **פשב וזכר.** ימי טומאת שבעה וימי טהרה ל"ג וכל דמיס שתראה בהן טהורין: **נוקבה ונקבה.** לחומרא ימי טומאה דנקבה שבועים וימי טוהר כלים לסוף ארבעים יום וזכר ולא פ' כנקבה. וגגמרא [כג.] מפרש מאי שנא דלחיה ועוף קרי ולד יותר מדגים: **גמ' של ד' מיני דמיס.** דקסבר היא גופה דם הלכך טמאה נדה אבל ולד לא הוי: **ירוקה ונבנה.** לאו מארבע מיני דמיס הן אלא אדום וכמימי אדמה וכקרן כרכום וכמוזג. ושחור לא קא חשיב דהיינו אדום אלא שלקה[ע]: **לא אמרינן רו'.** דקסברי אין רוב חתיכות של ארבע מיני דמיס דלא אתחזק לן האי רובא: **למאן קתני לה.** כלומר להודיע דבריו של מי בא: **אלא לר' יהודה.** להודיע דאירוקה ולבנה נמי פליג: **ותו לרבי יוחנן וכו'.** כלומר הך קושיא דירוקה ולבנה לא איצטי לן לפרושי דכי היכי דקשיא ליה לשמואל קשיא ליה לרבי יוחנן דהא רבי יוחנן נמי אמר על שאר מיני לרבי יהודה טהורה והכא קתני ירוקה ולבנה ופליג רבי יהודה ותו קשיא אחריתי לר' יוחנן דאמרי' של ארבעת מיני דמיס דברי הכל רו': הכי גרסינן **וכי תימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אלא אדומה ושחורה למאן קתני לה רו' אלא לאו רבנן ופליגי: פתיחת הקבר.** הרחם: **בלא דם.** דם לידה הלכך לרבנן כי ליכא דם טהורה ואפילו החתיכה של ארבע מיני דמיס דחתיכה לאו דם הוא אלא בשר ולא אמר דם אחר איכא ואמן הוא דלא חזינן דקסברי רבנן אפשר לפתיחת הקבר בלא דם (א) לר' יהודה אפילו ירוקה ולבנה טמאה דודאי דם אחר הוא ואמן הוא דלא חזינן דאי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם: **קשה שניס.** בתוך י"ח יום שבין נדה לנדה ורואה דם מחמת קושי: **ושלישי הפילה.** ואינה יודעת אם רואה דם בתוך לידה אם לאו(ב): **ואינה יודעת.** אם נפל הוא ואם רוח בעלמא הוא: הרי

אלא בחתיכה של ד' מיני דמים. דקסבר ר' יהודה דם נדות הוא ונקרש ונעשה חתיכה כדאמר לקמן גבי מפלת מין דגים ורבנן סברי מקור מגדל חתיכה ולא דם נדות הוא: **ורבנן** סברי **לא אמרינן** רוב חתיכות. תימה וניחא דהוה פלגא ופלגא ויהא ודאי טמא ברה"י אע"ג דאיכא חזקת טהרה וי"ל דאמרי' לעיל (דף יח:) דאפילו לרבי יהודה לא הוי רוב גמור ואין שורפין עליו את התרומה ולרבנן אפילו פלגא לא הוי ואדרבה רוב החתיכות לאו של ד' מיני דמיס הם: **לרבי** יוחנן אדומה ושחורה למאן קתני לה אי לרבי יהודה. וה"פ המפלת אדומה ושחורה דינו כדמפרש ר' יהודה בסיפא דהתם דירוקה כו' ומתוך פי' ר"ח משמע דל"ג וכ"ת כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה וכן נראה דהא בהדיא קתני במילתייהו שחורה ואדומה ואין זו סוגיית הש"ס:

ג) **ואינו נאכל.** דאיכא לא ראתה ולא ילדה וב' קרבנות אין צריכה להביא משום דאיכא ראתה וילדה דא"כ קושי סמוך ללידה הוא וטהורה כיון דלא שפתה מעת לעת דיש קושי לנפליס וכן ל"ל לרבי יהושע דסבר יש קושי לנפליס דאי אין קושי היה לה להביא שני קרבנות של זיבה דהוי ודאי נאכל ושל לידה דהוי ספק אינו נאכל דלזיבה וללידה לא סגי בקרבן חד מידי דהוי אחלב ודם כדאמרינן בפ"ב דכריתות (דף ט:) ולקמן בפ' יולא דופן (דף מ.): נאפשר

מסורת הש"ס

(א) והרמב"ם וסמ"ג כתבו חלב ד' מין השרוני של אי"ש מי מדם וב' חלבי מים כו' ועי' רש"ל, ב) [לעיל יח:], ג) [לקמן כב. נד:], ד) חולין עא. [כריתות ז: כתובות מ.], ה) [לעיל יח:], ו) [שם יט.], ז) [כריתות י. לקמן כב: נח. סו.], ח) [ל"ל אחר ד"ה לא אמרינן], ט) [לעיל יט.], י) [לעיל יח:], כ) שיך לע"ב.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בלא דם וכו' ולרבי יהודה אפילו: (ב) ד"ה ולשלישי וד"ה ואינה הל"ל:

לעזי רש"י

טנב"ש [טינבי"ש]. דק.

מוסף רש"י

המפלת חתיכה. בלא צורה, אם יש עמה דם טמאה. האשה טמאה כאלו נדה ולא משום לידה, דלאו ולד הוא (לעיל יח:). כמין שערה. אדומה (לקמן נד:). המפלת מין בהמה חיה ועוף. קאמר ר"מ תורת ולד עליהן ואמן יושבת עליהן ימי טומאה וימי טהרה (חולין עא.). תשב לזכר. שבעת ימי טומאה ושלשים ושלשה ימי טוהר, שכל דמים שהיא רואה בהן טהורין (שם). תשב לנקבה. שבועים טומאה וס"ו טוהר (שם ובכורות מ.). ואם אין ידוע. אם זכר אם נקבה, הטל עליהם חומר שניהם ותשב לזכר ולנקבה. שבועים טומאת לידה נקבה, ואפילו אינה רואה בהן, שמא נקבה ילדה ובלא רפיה איכא שבועים טומאת לידה, וימי טוהר אין לה אלא עד ארבעים יום ממחילת לידתן כדין זכר, שמא זכר הוא (חולין שם וכעי"ז בכורות שם). של ארבעת מיני דמים. שהחתיכה מארבע מראות דם טמא השנוין במתני', ואע"ג דממשה תנן, שחור אדום הוא אלא שלקה, דכיון דמראה דם טמא יש בה, אמרינן טולו דם הוא וטמאה נדה, ורבנן סברי אין זה דם אלא בשר, אבל של שאר מיני דמים טהורה. כגון ירוק ולבן שעהורין הן (לעיל יח:). ואינה יודעת מה הפילה. שאבדה החתיכה קודם שנאה לפניו (לעיל יט.). לא אמרינן רוב חתיכות כו'. דלא סבירא להו רוב חתיכות של ד' מיני דמיס (שם).

עין משפט נר מצוה

קו א מיי' פ"ה מהלכות איסורי ביאה הל' י:

א ב מיי' פ"ה מהלכות איסורי ביאה הל' יג עור י"ד סי' קפח וסי' קלד עי' בהשגות וכמ"מ וכ"מ:

ב ג ד מיי' שם פ"ה הל' יד והל' טו ועי' בהשגות וכמ"מ סמג לאוין קיא עשה"ע י"ד סי' קפח סעיף ד:

ג ה ו מיי' שם פ"י הל' ח סמג שם עשה"ע שם סי' קלד סעיף ג:

ד ז מיי' שם פ"ה הל' יג: ה ח מיי' פ"ז מהלכות איסורי ביאה הל' ד: